

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. В., 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В. I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В. Й. М.

Членове: Г. П. Й.
Н. Д. Н.

като разгледа докладваното от Г. П. Й. Въззивно гражданско дело № 20231300500100 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава 39 раздел I ГПК /Обжалване действията на съдебния изпълнител от длъжника -Чл.435 ал.2 т.6 ГПК/.

Образувано е по жалба на К. П. К. с ЕГН ***** чрез адв. Д. К.-ВАК пълномощник, със съдебен адрес за призоваване- гр.С.-

длъжник по изпълнително дело № 20168980400025/2016 год по описа на ЧСИ С. Н. срещу Постановление, с което ЧСИ С. Н., с рег. № 898 отказва да бъде прекратено изп.дело № 20168980400025/2016 год. на основание перемпция .

Поддържа се ,че постановлението е неправилно, непълно, немотивирано, както и че неправилно е приложен материалният и процесуалният закон, поради което се иска да бъде отменено Излагат се следните съображения :

С молба с вх. № 06795 от 25.06.2018 год. от “Е. М."ЕООД, ЕИК ., в качеството на вискател, респ. цедент по договор за цесия между “О. б. б.“АД и “Е. М."ЕООД са конституирани по отношение на всички задължени лица по издадения изпълнителен титул, респ. срещу К. П. К..

По гореописаното изпълнително дело били извършени справки за

банкови сметки и сейфове на физическо или юридическо лице от БНБ, от които било видно, че длъжникът е титуляр на две банкови сметки, открити в „ООБ“ АД и “Б. Д.”ЕАД

С молба с вх. № 02361 от 05.02.2019 год. „Е. М.ЕООД бил поискал от съдебния изпълнител да извърши справка в Регистъра на банковите сметки и сейфове за съществуването на регистрирани банкови смети, както и при наличието на такива да наложи запори с цел обезпечаване на вземането.

След което съдебният изпълнител бил извършил поисканата справка и се е установило, че не е налице промяна, т.е. че длъжникът не е открил нови банкови сметки или сейфове в други банки (в сила бил вече наложен запор, след образуване на настоящото изпълнително дело), върху известни банкови сметки цитирани по-горе.

Видно от приложеното към настоящата молба удостоверение от 15.11.2022 год.“ З. Б.-Клон С."КЧТ длъжникът не бил сключвал договори за наем на банков сейф, не бил ползвал банков кредит и не бил титуляр по банкови сметки в “Т.-Д.-З. Б.-КЛОН С."К..От справката за банковите и платежни сметки на физическо лице , длъжникът бил с една сметка в „ОББ"АД.

Взискателят по настоящото изпълнително дело- „Е. М.”ООД бил поискал да бъде проучено и проверено дали е налице открита банкова сметка в “З. Б.-Клон С. КЧТ. Длъжникът поддържа,че тези действия са извън изброените в ГПК действия срещу длъжника и че взискателят бил наясно с обстоятелствата и с насочване на действия, които са от категорията на симулативни такива. Следвало да бъде поискано от ЧСИ да извърши ново проучване по отношение на длъжника, след като бъде установено наличие на новооткрити банкови сметки ,по които титуляр е длъжникът и едва след това да бъде поискано налагане на запор върху новооткритата банкова сметка, по която титуляр е длъжника.

Поддържа ,че е налице перемпция, тъй като две последователни години не са били предприемани каквито и да е било действия от негова страна.

Иска се от съда да констатира ,че за периода от 25.06.2018 год. до момента- 20.12.2022 год./входиране на молба с вх.№ 23435/20.12.2022 год./, не са извършвани предвидените в закона действия и че е налице перемпция, като се отмени Постановлението, с което ЧСИ С. Н., с рег. № 898 отказва да

бъде прекратено изп.дело № 20168980400025/2016 год. на основание перемпция.

Кредиторът „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД ЕИК 131001375, представлявано от Р. И. М.-Т. в качеството ѝ на управител, чрез пълномощника си юрисконсулт В. Й. , с адрес за кореспонденция гр. С. п.к. 1766, Район В. кв.”М. Д., сграда М. Т. е депозирал писмено възражение по чл. 436 ал.3 от ГПК ,в което изразява доводи относно неоснователността на жалбата.

ЧСИ С. Н. е депозирал становище,в което поддържа ,че жалбата е неоснователна.

След като взе предвид събраните по делото доказателства,Съдът прие за установено от фактическа страна следното :

Изпълнително дело №20168980400025 е образувано по повод молба с вх.№00051/10.02.2016 г. (л.1-4 по делото) от „О. Б. Б.“ АД с ЕИК . срещу длъжника К. П. К. с ЕГН ***** от с.Г. О. за принудително събиране на парично вземане съгласно приложения към молбата изпълнителен лист (л.5 по делото), издаден на 23.07.2015 г. от Районен съд-Б. на основание Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК от 23.07.2015 г. на Районен съд-Б. по ч.гр.дело №255/2015 г. по описа на същия съд. С постановление от 10.12.2018 г. (л.464 по делото) на основание чл.429, ал.1 от ГПК ЧСИ С. Н. е заличил първоначалния взыскател по делото „О. Б. Б.“ АД с ЕИК.. и е конституирал на негово място „Е. М.“ ЕООД с ЕИК .. в качеството му на цесионер по силата на Договор за цесия от 31.01.2018 г.

С молба с вх.№23435/20.12.2022 г. (л.559 по делото) длъжникът по изпълнението К. П. К. с ЕГН ***** чрез процесуалния си представител и пълномощник адвокат Д. К. - ВАК е поискал прекратяване на изпълнителното дело като счита, че взыскателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и респективно делото е прекратено по силата на закона. Твърди, че с молбата си от 04.02.2021 г. (л.511 по делото) за налагане на заповед върху банковите сметки на длъжника в „Т.-Д. З. Б.“ - клон С. взыскателят „Е. М.“ ЕООД цели извършване на симулативни действия, тъй като, видно от приложена справка, длъжникът не притежавал банкови сметки в цитираната банка. Молбата е изпратена на взыскателя Е. М. ЕООД за писмено становище и с молба вх. №01010/17.01.2023 г. (л.563 по делото) същият изразил своето несъгласие делото да бъде прекратено, тъй като молбата е неоснователна.

С обажланото постановление от 23.01.2023 г. (л.564 по делото) ЧСИ С. Н. отказвал производството по делото да бъде прекратено, тъй като приел,че не са налице предвидените в закона предпоставки.

При така установената фактическа обстановка Съдът намира за установено от правна страна следното :

С жалба с вх.№02556/06.02.2023 г. длъжникът по изпълнението К. П. К. с ЕГН ***** чрез процесуалния си представител и пълномощник адвокат Д. К. - ВАК оспорва законосъобразността на изпълнителните действия, обективирани в изготвеното постановление за отказ от 23.01.2023 г. като счита, че по делото е настъпила перемпция и делото е прекратено по силата на закона.

Жалбата е допустима, подадена е в срока по чл.436, ал.1 от ГПК от надлежно легитимирано лице - длъжника по изпълнението и попада в хипотезата на чл.435, ал.2, т.6 от ГПК, но е неоснователна поради следното:

Изпълнителното дело е образувано на 10.02.2016 г. като в изпълнение на посочените в молбата за образуване способи са извършени следните изпълнителни действия спрямо длъжника К. П. К. с ЕГН *****: вписана възбрана върху недвижими имоти в Служба по вписванията-Б. на 19.02.2016 г.и вписан заповест за дружествени дялове в Агенция по вписванията-Търговски регистър на 19.02.2016 г. Последвали са поредица от искания на взыскателя за извършване на изпълнителни действия и респективно извършени такива в т.ч. и извършен опис и насрочена публична продажба на недвижим имот, проследими от приложеното копие на делото.

Сред тях са :

- искане от 10.12.2018 г.за предоставяне на справка за трудови доходи и деклариран доходи (л.466 от делото);

- искане от взыскателя от 5.02.2019 г.за извършване на справка в регистъра на банковите сметки и сейфове и при наличие на такива да се наложи заповест върху тях (л.484 от делото);

- налагане на заповест върху банкови сметки на длъжника от 11.02.2021 г. (л.513 от делото);

- искане от 14.11.2022 г. на взыскателя за извършване на справка в регистъра на банковите сметки и сейфове и при наличие на такива да се наложи заповест върху тях (л.543 от делото).

С молба от 04.02.2021 г. взыскателят „Е. М.“ ЕООД поиска налагане на заповест в „Т.-Д. З. Б.“ - клон С. и съответно бил наложен заповест на 10.05.2021 г. (длъжникът е уведомен - л.518 по делото). На 22.11.2022 г. е наложен заповест върху банкови сметки на длъжника в „О. Б.“ АД (л.548 по делото) по молба отново на взыскателя от 21.11.2022 г. (л.546 по делото).

От гореизложеното е видно ,че са налице множество искания и извършени изпълнителни действия, които прекъсват срока по чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. По отношение на твърденията за симулативност на действията и липса на валидно извършени изпълнителни действия, тъй като длъжникът не притежава банкови сметки в цитираната по-горе банкова институция, съгласно т.5 от диспозитива на Тълкувателно решение №3/2015 г., постановено на 08.06.2017 г. по тълкувателно дело №3 по описа за 2015 г. изпращането на заповестно съобщение до банка в хипотезата, при която съдебният изпълнител е получил на основание чл.508, ал.1 от ГПК отговор, че длъжникът няма сметка в съответната банка, представлява действие по

налагане на запор и при налагането на същия не се изисква предварителна проверка за това дали вземането действително съществува, достатъчно е твърдението на вискателя, че неговият длъжник има определено вземане към трето лице.

Съобщенията за това са следните :

Запорът върху вземания на длъжника представлява разпореждане на съдебния изпълнител, с което определено вземане на длъжника се предназначава за принудително удовлетворяване на вискателя и се забранява на длъжника, под страх от наказателна отговорност, да се разпорежда с него, а на третото задължено лице-да извършва плащания на длъжника. Целта му е да запази това вземане в патримониума на длъжника, като наред с това осуети и погасяването му чрез извършено от длъжника по вземането плащане, за да може то да послужи за удовлетворяването на вискателя. Спрямо длъжника по изпълнението запорът се налага чрез посочването му в поканата за доброволно изпълнение или с получаване на съобщението за това, ако действието се предприема в един последващ етап от изпълнението. По отношение на третото задължено лице запорът се счита наложен от деня, в който му е връчено запорното съобщение. От този момент на третото лице се забранява да извършва плащания на длъжника и то придобива качеството на пазач по отношение на сумите. Процесуалната последица от наложения запор е възможността, при липса на доброволно изпълнение, съдебният изпълнител да възложи запорираното вземане на вискателя за събиране или вместо плащане по реда на чл. 510 ГПК. Затова запорът върху вземания на длъжника представлява изпълнително действие, което е част от предвидения в ГПК изпълнителния способ "Изпълнение върху вземания на длъжника". За да може изпълнението по този способ да се насочи към определено вземане на длъжника, не е нужно същото да е изискуемо. Изпълнението, респективно запорът могат да бъдат насочени и върху вземания, които са условни, срочни, спорни и дори такива, изпълнението на които зависи от насрещна престация на длъжника. Вземането не съществува като факт от обективната действителност, поради което установяването му и правата върху него не може да бъде извършено чрез проверка, подобна на тази по чл. 465 ГПК за движимите вещи и по чл. 483 ГПК за недвижимите имоти. Затова при налагането на запора не се изисква предварителна проверка за това дали вземането действително съществува. Налагането на запора и последващите изпълнителни действия по отношение на вземането се предприемат само въз основа на твърденията на вискателя, че неговият длъжник има определено вземане към трето лице. Запорът се счита наложен само с разпореждането на съдебния изпълнител и с получаване на запорното съобщение от третото задължено лице, което е видно от изричните разпоредби на чл. 450, ал. 3 и чл. 507 ГПК по отношение на момента, от който запорът поражда действие, като законът не свързва това действие със съществуването на вземането. Последното не е част от фактическия състав по налагането на запора, а е от значение за това, дали той може да доведе до предвидените в закона последици и да послужи за удовлетворяване на вискателя или не. В случай, че вземането не съществува, запорът не може да породи предвидените в

закона последици, а оттам и не може да се реализира изпълнителния способ, от който той е част, като вземането на кредитора ще остане неудовлетворено. Тази невъзможност обаче е обективна и се дължи на несъществуване на вземането, което не е следствие от поведението на длъжника или от извършени от него действия.

Съгласно чл. 79, ал. 1 ГПК разноските по принудителното изпълнение са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато той не е дал повод за образуване на изпълнителното производство, тъй като е изпълнил задължението си преди това или пък, когато изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или бъдат отменени от съда. По своето естество отговорността на длъжника за разноси в изпълнителното производство е деликтна, като е ограничена до размера на извършените в производството разноси и има обективен характер, тъй като за реализирането ѝ не се изисква наличието на виновно поведение от страна на длъжника. Тази отговорност намира своето основание в това, че не изпълнявайки доброволно задължението си, длъжникът е станал причина за образуване на изпълнителното производство, а оттам и за извършените от вискателя в същото разноси. Тези разноси обаче трябва да са били във връзка с изпълнението и да са били необходими за принудителното реализиране на вземането. Затова длъжникът не отговаря за онази част от разноските, чието извършване не е било необходимо с оглед на реализиране на вземането, както и за тези, които са били извършени във връзка с изпълнителни способности, които са останали нереализирани, тъй като вискателят е бил удовлетворен чрез други способности. В последния случай нереализираните изпълнителни способности се приравняват на такива, изоставени от вискателя. Длъжникът не може да носи отговорност и за разноските, които са направени във връзка с изпълнителни способности, насочени върху имущество, което не е съществувало в патримониума му към момента на предприемане на изпълнението, когато тази липса е обективна, т. е. не е вследствие на негово действие или поведение, което е непротивопоставимо на вискателя. В този случай изпълнителният способ няма да бъде реализиран поради обективни причини, стоящи извън поведението на длъжника. При липсата на поведение на длъжника, което да е станало пречка за реализирането на изпълнителния способ, което поведение е основание за възникването на отговорността на длъжника за разноси по изпълнението, на него не може да му бъде възложена отговорността за извършените от вискателя във връзка с нереализирания изпълнителен способ разноси, а същите следва да останат в тежест на извършилия ги, като в тази връзка са и т. 6 и т. 11 от ТР № 2/26.02.2015 г., постановено по тълк. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС. Вискателят може да избегне извършването на тези разноси, ако извърши предварително проучване на имуществото на длъжника по чл. 431 ГПК и чл. 18 ЗЧСИ, като пропускът това да бъде направено не може да се вмени във вина на длъжника. С оглед на горното, изпращането на запорно съобщение до банката представлява действие по налагането на запор, дори и в случаите, в които е върнато уведомление по чл. 508 ГПК, че длъжникът не разполага със сметка в банката. От значение за определяне на вида на действието е материализираното в него изявление на

съдебния изпълнител, а не дали са настъпили свързаните с това изявление правни последици. Поради това разпореждането на съдебния изпълнител за налагане на запор върху несъществуваща банкова сметка не може да се трансформира в действие по проучването на имущественото състояние на длъжника, независимо от това дали запорът е породил предвиденото в закона действие или не. Налице е изпълнително действие, за което длъжникът не носи отговорност за разноси.

С оглед на горното жалбата от длъжника е неоснователна и същата следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание Чл.437 ал.4 ГПК Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. П. К. с ЕГН ***** чрез адв. Д. К.-
ВАК пълномощник, със съдебен адрес за призоваване- гр.С.-

длъжник по изпълнително дело № 20168980400025/2016 год по описа на ЧСИ
С. Н. срещу- Постановление, с което ЧСИ С. Н., с рег. № 898 отказва да бъде
прекратено изп.дело № 20168980400025/2016 год. на основание перемпция .

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____